

РЕШЕНИЕ

№ 5973

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **2942** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 405а, ал. 7 от Кодекса на труда (КТ).

Производството е образувано по жалба на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД, чрез адв. М. Ел–Т., срещу Постановление от 02.03.2023 г., издадено от главен инспектор в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност,“ дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ц. П. В. и медицинския център, считано от 01.03.2017 г. и е дадено предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година.

Жалбоподателят поддържа, че постановлението е незаконосъобразно, като издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че протоколът от извършената проверка е издаден и връчен на жалбоподателя на 02.03.2023 г., като на същата дата е издадено и оспорваното постановление, като по този начин дружеството не е могло да се запознае с материалите по преписката и да направи възражения преди издаване на акта. Поддържа, че изводите на административния орган са направени без да се изследват всички относими за случая обстоятелства и при неправилна преценка на установените факти. Според жалбоподателя обстоятелството, че с гражданския договор е уговорено място на изпълнение на работата, не прави правоотношението

трудова, а е продиктувано от специфичния характер на извършваната работа – медицински прегледи. Оспорва извода на органа, че от гражданските договори се установяват най-съществените белези на трудовото правоотношение, като място на работа, работно време и йерархична зависимост. Твърди, че с оглед специфичните изисквания при извършване на медицинска дейност, както по отношение на лицата, които я извършват, така и по отношение на мястото, страната по гражданския договор-медицински специалист следва да извършва прегледи в лечебното заведение, където има различна по своя вид апаратура и когато има записани часове на пациенти и съответно получава възнаграждение съобразно изработеното – направените прегледи и консултации. Изтъква, че в случая са налице облигационни правоотношения по сключени договори за изработка по ЗЗД. Наред с това посочва, че нормата на чл. 405а от Кодекса на труда не предвижда установяване на трудово правоотношение за предходен период. С жалбата се иска отмяна на постановлението. Претендират се сторените по делото разноски.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ взема становище за неоснователност на жалбата.

Заинтересованата страна – Ц. П. В. не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на извършена проверка на 06.01.2023 г., 11.01.2023 г., 08.02.2023 г. и 02.03.2023 г. по спазване на трудовото законодателство на място в „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД са изискани и представени копия на граждански договори, сключени между 16 лица, сред които е и на Ц. П. В.. За извършената проверка е съставен протокол изх. № ПР2300444 от 02.03.2023 г. По делото са представени и приети като доказателства граждански договори № 12/ 28.02.2017 г., анекс към граждански договор № 12/28.02.2017 г. от 01.03.2017 г., № 06/28.12.2017 г., № 06/28.12.2018 г., № 07/30.12.2019 г., № 06/30.12.2020 г., № 06/31.12.2021 г. № 05/30.12.2022 г. Видно от съдържанието на договорите, страните са се уговорили, по възлагане на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД, изпълнителят – д-р Ц. В. да извършва при заявка прегледи и консултации на пациенти в областта на пластично –възстановителна и естетична хирургия. В договорите е предвидено, че медицинският център ще осигурява необходимите условия за извършваната работа, като времето и мястото на изпълнение на задълженията на д-р Ц. В. се определят от възложителя, чрез записване на часове, които й се съобщават предварително. Заплащането на възнаграждението е уговорено като определен процент от реализирания приход за всяка извършена медицинска услуга, и отделно за участие в голяма и малка оперативна интервенция. Договорите са със срок на действие една година от сключването им.

По делото е представено и прието като доказателство писмо от Националната агенция за приходите, в което е посочено, че няма деклариранни данни за изплатени доходи, различни от трудовите, за периода 2018 г.-2022 г., както и за изплатени доходи по трудови правоотношения за периода 2019 г.-2022 г. по отношение на физическото лице Ц. В.-Т.. В писмото е посочено, че от страна на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД са деклариранни и изплатени доходи, различни от трудовите, на физическото лице за периода 2017 г., както и че за периода от 03/2017 г.

до 03/2023 г. от страна на дружеството няма данни за деклариран и начислен месечен облагаем доход по трудови правоотношения. Видно от представената от НАП справка на лицето по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ декларираният доход за 2017 г. е в размер на 20 лева.

На основание извършената проверка и представените граждански договори е издадено Постановление от 02.03.2023 г. от главен инспектор в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“ при дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с което на основание чл. 405а, ал. 1 от КТ е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ц. П. В. и медицинския център, считано от 01.03.2017 г. и е дадено предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване административен акт, от лице имащо правен интерес, депозирана в установения в чл. 149, ал. 2 от АПК срок, поради което е процесуално допустима за разглеждане.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 21, ал. 1 и 4 от Устройствения правилник на ИА "Главна инспекция по труда" при и по повод изпълнение на служебните си задължения инспекторът е контролен орган и има правомощията при установяване на нарушение на законодателството да издава постановление по чл. 405а КТ за обявяване съществуването на трудово правоотношение. Оспореното постановление е издадено от главен инспектор в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност,“ дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, който притежава качеството на контролен орган на инспекцията по труда, следователно постановлението е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. При осъществяване на функциите си инспекторите не действат като самостоятелни публичноправни субекти, а упражняват правомощията на съответната дирекция на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, която съгласно чл. 399 от КТ е надлежно овластеният от закона държавен орган за контрол за спазване на трудовото законодателство, поради което ответник в настоящето производство е агенцията.

За да постанови оспореното решение от фактическа страна контролният орган е приел, че възложените дейности на д-р Ц. П. В. медицински дейности в областта на „Пластично –възстановителна и естетична хирургия“, предвидени със сключените с „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД граждански договори за периода от 2017 г. до 2023 г. съдържат белезите на трудово правоотношение. Горният извод административният орган е извел от съдържанието на договорите, като е приел, че уговореното между страните престигане на работна сила на определено място и работно време, при съобразяване с установения ред и с изплащане на месечно възнаграждение са характерни за трудово правоотношение между служител и работодател. Проверяващият инспектор също така е приел, че уговорените дейности

са с повтарящ се цикличен характер и продължително времетраене, а не за конкретно определена услуга или резултат, характерни за гражданските договори. От правна страна административният орган е приел, че е налице основанието на чл. 405а, ал. 1 от Кодекса на труда за обявяване на съществуването на трудово правоотношение между Ц. П. В. и „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД, считано от 01.03.2017 г. Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 2 КТ, отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Приложението на разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 КТ е обусловено от наличието на отношения при предоставяне на работна сила в нарушение на нормата на чл. 1, ал. 2 КТ. За да се приеме, че правоотношението между възложителя и изпълнителя на една работа по своя характер е трудово, следва да бъде установено договаряне между тях по основните елементи на трудовия договор съгласно чл. 66, ал. 1 КТ: мястото на работа, наименованието на длъжността и характера на работата, началото на изпълнение, времетраене на работата, продължителност на работния ден, почивки или отпуски, основно и допълнителни трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане. Съгласно чл. 405а, ал. 1 КТ, когато се установи, че работна сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2, съществуването на трудовото правоотношение се обявява с постановление, издадено от контролните органи на инспекцията по труда, като в тези случаи съществуването на трудовото правоотношение може да се установява с всички доказателствени средства, а в постановлението се определя началната дата на възникването на трудовото правоотношение.

Не се спори между страните, че на основание сключени граждански договори от 28.02.2017 г. до 2023 г. д-р Ц. П. В. е приела да извършва при „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД след записани предварително часове, прегледи и консултации като лекар и специалист в областта на областта на пластично –възстановителна и естетична хирургия, с възнаграждение в зависимост от реализираните приходи от прегледите, консултациите и извършените оперативните интервенции. Гражданският договор се сключва между възложител и изпълнител, като целта е извършване на точно определена дейност или услуга, конкретизирана най-малко по качество, вид и размер, а също и за постигане на определен резултат, като този резултат, макар и свързан много често отново с предоставянето на работна сила, предвижда относителна самостоятелност, от страна на изпълнителя на гражданския договор. От естеството на възложената на д-р Ц. В. може да се направи извод, че между страните е договорен конкретен резултат по смисъла на чл. 258-269 от Закона за задълженията и договорите (ЗЗД). Това е така, тъй като предметът на възложеното „да извършва при заявка прегледи и консултации на пациенти на Възложителя“ сочи на използване на работната сила на физическото лице за постигане на определен резултат. Така уговореното в договора е между равнопоставени страни, не предполага подчиненост и йерархичност, характерна при предоставянето на работната сила по трудов договор. При наличието на договорена конкретна задача, изпълнима в случай на записан час за преглед или консултация, не може да се говори за времетраене на работата и продължителност на работния ден, още по-малко за йерархична подчиненост, каквито са констатациите на проверяващия орган. С клаузите на чл. 5 и чл. 6 от гражданския договор № 5 от 30.12.2022 г. е уговорено, възнаграждението да е платимо след предоставяне на констативен протокол, съдържащ вид и брой на извършените медицински услуги, което не

предполага получаване на месечно възнаграждение с постоянен характер. При трудовия договор плащането никога не е обвързано с постигането на определен резултат, какъвто е настоящия случай. Трудовото възнаграждение се дължи независимо от резултата, което е в подкрепа на извода за постоянния и неизменен характер на трудовото възнаграждение, което го отличава от това по гражданския договор и което винаги е обвързано с постигането на определен резултат. От представената по делото справка от НАП се установява, че д-р Ц. П. е получила доход в размер на 20 лева за 2017 г., като за периода 2018 г. до 2023 г. не са декларирани пред НАП декларации по ЗДДФЛ.

На следващо място неправилно и необосновано инспекторът е приел, че уговореното в договорите място на изпълнение на възложените медицински дейности, а именно в медицинския център е характерно единствено за трудовите договори. Няма пречка и при договора за изработка страните да уговорят място на изпълнение, когато това се налага с оглед специфичния характер на възложената дейност и постигането на определен резултат, какъвто е настоящия случай, доколкото медицинската дейност е регламентирана и определени видове дейности като оперативни например, могат да се осъществяват само в лечебни заведения.

Следователно по делото не се представиха доказателства, от които да се установи, че с гражданските договори е уговорено предоставяне на работна сила в условията на продължителност, непрекъснатост и повторяемост на функциите и задълженията на д-р Ц. П., на определено работно място, при реално получавано месечно възнаграждение с постоянен размер, както и време за работа и почивка.

Проверката за съществуване на реално възникнало трудово правоотношение трябва да съдържа убедителни констатации за конкретни действия, които да сочат изпълнение на една трудова функция. В случая не се доказва по безспорен начин наличието на основните елементи от съдържанието на трудовото правоотношение.

При установените по делото факти се налага извода, че гражданските договори от 2017 г. до 2023 г. са договори, съответстващи на действителните правоотношения между страните, които не прикриват трудови правоотношения.

По изложените съображения обжалваният акт следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски в размер на 50 лева за държавна такса.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд - София град, Второ отделение, 50-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Постановление от 02.03.2023 г., издадено от главен инспектор в отдел „Методология на административнонаказателната и инспекционна дейност“, дирекция „Правно осигуряване на инспекционната дейност“ към Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“, с което е обявено съществуването на трудово правоотношение между Ц. П. В. и медицинския център, считано от 01.03.2017 г. и Предписание за сключване на трудов договор в срок до 10.03.2023 година.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция “Главна инспекция по труда“ да заплати на „Медицински център репродуктивно здраве“ ООД, ЕИК[ЕИК], сумата в размер на 50 лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: